

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28 stycznia 1922 r.

o ubezpieczeniu pracowników i robotników rolnych i leśnych oraz służby domowej w gospodarstwach wiejskich w b. zaborze austriackim.

Na mocy art. 102 i art. 104 lit. c ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek ubezpieczenia pracowników i robotników rolnych i leśnych, oraz służby domowej w gospodarstwach wiejskich obszaru poniżej 75 ha: odracza się od 1 lutego 1922 r. do czasu określonego art. 104 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272).

Postanowienie powyższe nie odnosi się do robotników i pracowników zatrudnionych na wsi w przedsiębiorstwach przemysłowo-rolnych (gorzelnie, młyny, browary i t. p.) oraz w gospodach zajezdnych i szynkarskich.

§ 2. Kasy chorych, które na mocy rozporządzenia z dnia 18 czerwca 1920 r. o wprowadzeniu ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 51 poz. 316) względnie rozporządzenia z dnia 11 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 419) przyjęły do ubezpieczenia względnie z urzędu zarejestrowały pracowników wymienionych w ustępie 1 § 1 niniejszego rozporządzenia, wydadzą ich pracodawcom orzeczenie odraczające obowiązek ubezpieczenia od 1 lutego 1922 r. do czasu określonego art. 104 ustawy z dn. 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272).

Składki, wymierzone za czas członkostwa do dnia 31 stycznia 1922 r., mają być uiszczone na rzecz kas chorych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 11 lipca 1921 r. o odroczeniu terminu ubezpieczenia na wypadek choroby robotników i pracowników rolnych i służby domowej wiejskiej w kasach chorych na obszarze b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 65, poz. 419).

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski